

Arrest

nr. 220 338 van 25 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B.VAN OVERDIJN
Messidorlaan 330/box 1
1180 UKKEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 26 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2019.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 22 februari 2019 waaruit blijkt dat de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 6 maart 2019 om de partijen de mogelijkheid te geven de nodige informatie met betrekking tot het verblijfsstatuut van de vader van verzoekster neer te leggen.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2019 in plaats van op 6 maart 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VAN OVERDIJN, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 juli 2017 en heeft zich vluchteling verklaard op 16 augustus 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 3 oktober 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 24 november 2017 en op 13 februari 2018.

1.3. Op 27 augustus 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent geboren op 16 november 1994 in Amman in Jordanië. U bent van Palestijnse origine, bent als Palestijns vluchteling geregistreerd bij de UNRWA en u bent soennitisch moslim van religie. Uw beide ouders, W.(...) S.(...) M.(...) H.(...) (o.v.: X – CGVS: X) en A. H. W.(...) S.(...) zijn nog in leven. U heeft drie broer en een zus: W.(...), M.(...) S.(...) A.(...) (o.v.: X), W.(...), A.(...) S.(...) A.(...) (o.v.: X), W.(...), Y.(...) S.(...) A.(...) (o.v.: X), en U.(...). Momenteel verblijft uw gehele gezin in België buiten uw broer U.(...) die in Algerije studeerde en nu is teruggekeerd naar de Westelijke Jordaanoever.

Kort na uw geboorte trok uw familie in het kader van de Oslo-akkoorden naar Palestina. Jullie verbleven eerst enkele maanden in Jericho en vervolgens reisden jullie door naar Gaza. Uw vader werkte in Gaza bij de Palestijnse veiligheidsdiensten en uw moeder werkte er bij de Palestijnse Autoriteit. In 2007 greep Hamas in Gaza de macht. Uw vader belandde vanwege zijn werk in de problemen, wat hem in 2008 Gaza deed verlaten. De jaren nadien wist u niet waar uw vader verbleef.

In 2008 reisde u met uw oudste zus en broer naar Jordanië waar u zo'n maand bij familie verbleef. Hierna keerden jullie terug naar Gaza gezien een verblijf in Jordanië niet mogelijk bleek.

In 2009 reisde uw moeder met uw broer M.(...) en uw zus Y.(...) naar Noorwegen waar ze een verzoek om internationale bescherming indiende. Haar verzoek daar werd echter geweigerd en in 2011 keerde zij vrijwillig terug naar Gaza.

In Gaza voltooide u uw middelbaar onderwijs en vervolgens volgde u drie jaar hoger onderwijs. In 2012 trouwde u met Y.(...) R.(...) Y.(...) H.(...) (o.v.: X – CGVS: X), maar u scheidde van hem in 2016.

In 2014 verliet uw moeder opnieuw Gaza met uw broers M.(...) en A.(...), uw zus Y.(...) en met uw toenmalige echtgenoot R.(...). Zij reisden naar België en dienden op 13 oktober 2014 een verzoek in om internationale bescherming te bekomen. Op 11 december 2015 werd uw toenmalige echtgenoot erkend als vluchteling en op 14 december 2015 werden ook uw moeder en broers en zus erkend als vluchteling.

In december 2015 verliet ook u Gaza. Een vriend van uw vader kon regelen dat u kon vertrekken van de grensovergang van Erez om zo via Israël naar de Westelijke Jordaanoever te reizen. Bij aankomst bleek uw vader daar te zijn. U trok in bij uw oom M.(...) in de Westelijke Jordaanoever en voltooide daar uw hoger onderwijs. In januari 2017 kon uw vader uw moeder in België vervoegen in het kader van gezinshereniging. Ook u verkreeg een Belgisch visum voor gezinshereniging gezien u uw scheiding niet vermeldde en op 26 juli 2017 reisde u vanuit de Westelijke Jordaanoever naar België. Op 16 augustus 2017 diende u vervolgens een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart alsook de identiteitskaarten van uw beide ouders, uw paspoort alsook het paspoort van uw vader en kopies van enkele pagina's van het paspoort van uw broer U.(...), uw geboorteakte en uw oudere geboorteakte, alsook de geboorteaktes van uw beide ouders, van uw broer A.(...) en van uw zus Y.(...), drie documenten die jullie UNRWA-registratie aantonen, uw huwelijksakte, uw scheidingsakte, een getuigschrift van het huwelijk van uw ouders door het CGVS, een attest van de Palestijnse vertegenwoordiging en een attest van de Jordaanse ambassade, een getuigschrift van woonst van Turnhout, uw schooldocumenten alsook schooldocumenten van uw broer U.(...), een attest van het Tamer-instituut, een reeks documenten over de toewijzing en nadien de inbeslagname van een stuk grond in de context van de problemen die uw vader met Hamas zou hebben gehad, documenten over een appartement dat jullie bezaten in Gaza en artikels over gevechten in Rafah.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, **ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw beide persoonlijke onderhouds uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS Y.(...) H.(...) S A dd. 24/11/2017 [H1], p. 1 en zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS Y.(...) H.(...) S A dd. 13/02/2018 [H2], p. 1, 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er

werd immers vastgesteld dat u niet de waarheid vertelt over waar u voor uw komst naar België verbleven heeft, en dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in de Gazastrook tot december 2015 (zie CGVS H1, p. 3 en zie CGVS H2, p. 3) en aan de duur en de aard van uw verblijf in de Westelijke Jordaanoever.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Het is namelijk voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming essentieel dat bij voorbaat bepaald wordt in welk land de verzoeker om internationale bescherming zijn gewone verblijfplaats had. Het is immers dit land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Indien blijkt dat een verzoeker doorheen zijn levensloop in meerdere landen gewoonlijk verbleven heeft, moet de nood aan internationale bescherming getoetst worden ten aanzien van elk land van gewoonlijk verblijf. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als het vertrek uit het land of de landen waar een UNRWAPalestijn voor zijn komst naar België gewoonlijk verbleven heeft niet zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil die de verzoeker om internationale bescherming ertoe gedwongen hebben het gebied waarin het UNRWA werkzaam is, te verlaten.

Indien doorheen het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming moet worden vastgesteld dat een verzoeker om internationale bescherming ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België en het daardoor voor de commissaris-generaal onmogelijk maakt vast te stellen welke zijn landen van gewoonlijk verblijf zijn, dient te worden besloten dat de verzoeker om internationale bescherming zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt.

Zelfs indien kan aangenomen worden dat de Gazastrook wel het enig land van gewoonlijk verblijf van de verzoeker om internationale bescherming is, ontslaat dit hem niet van de plicht alsnog duidelijkheid te verschaffen over zijn eerdere verblijfplaatsen voor zijn komst naar België. In overeenstemming met artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan internationale bescherming indien een verzoeker om internationale bescherming reeds in een eerste land van asiel reële bescherming zou genieten, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Het CGVS betwist niet dat u van Palestijnse origine bent, noch dat u jarenlang in de Gazastrook hebt gewoond. Echter, de gegevens waarover het CGVS beschikt doen vermoeden dat u ook langdurig in de Westelijke Jordaanoever verbleven heeft en daar mogelijks over een verblijfsrecht beschikt. Uw identiteitsdocumenten en de identiteitsdocumenten van uw familieleden werden daar afgegeven (zie documenten 2, 3, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 toegevoegd aan het administratief dossier) en vermelden woonplaatsen in de Westelijke Jordaanoever, bij het bevolkingsregister stond u blijkbaar steeds geregistreerd op de Westelijke Jordaanoever (zie CGVS H1, p. 10, 11) en de UNRWA-registratie van uw familie staat in de Westelijke Jordaanoever (zie documenten 9, 11, 12), al is het thuisadres in Gaza (zie documenten 9, 11, 12 en zie bijlage Q, toegevoegd aan het administratief dossier). Het is dan ook belangrijk dat u duidelijkheid verschaft over uw band met de Westelijke Jordaanoever, dit opdat het CGVS kan nagaan of ook de Westelijke Jordaanoever moet worden beschouwd als uw land van gewoonlijk verblijf. In voorkomend geval moet uw nood aan internationale bescherming immers niet alleen ten aanzien van de Gazastrook, maar ook ten aanzien van de Westelijke Jordaanoever getoetst worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk tot december 2015 in de Gazastrook verbleven heeft. Dit omwille van de volgende redenen.

Ten eerste is er de kwestie van de UNRWA-registratie van uw familie. De UNRWA deelde het CGVS mee dat de UNRWA-registratie van uw moeder in april 2007 werd overgeplaatst van Jordanië naar de Westelijke Jordaanoever (zie bijlage Q). De UNRWA-registratie wordt op niveau van het gezin geregeld dus u deelt deze registratie met uw moeder. Dit blijkt uit de identieke registratienummers op de kaart die u voorlegde en de kaart die uw moeder voorlegde in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming (zie documenten 9, 10, 11 en zie bijlagen P en Q). Het is dus ook uw UNRWA-registratie die in 2007 werd overgeplaatst. Dit is een opvallend gegeven want klaarblijkelijk veranderde er rond de tijd van de staatsgreep door Hamas iets in jullie situatie waardoor het raadzaam of logisch was dat uw

gezin zich in de Westelijke Jordaanoever zou laten registreren. Het thuisadres zou volgens de UNRWA-registers weliswaar in Gaza zijn, maar de overplaatsing van de registratie naar de Westelijke Jordaanoever suggereert een verhuis naar daar of in elk geval plannen daartoe. Overigens blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat adresgegevens in de UNRWA-registers slechts worden aangepast op initiatief van de geregistreerde. Het feit dat uw UNRWA-kaart vermeldt dat uw thuisadres in de Gaza gelegen is, kan derhalve niet worden bestempeld als een objectief bewijs van uw bewering dat u tot december 2015 in de Gazastrook verbleven heeft (zie bijlage P). Het is belangrijk dit punt uit te klaren, maar daarover blijft u in gebreke. Na herhaaldelijk doorvragen en nadat ze initieel niet op de vraag antwoordde, kwam uw moeder tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS niet verder dan te zeggen dat ze niet wist waarom die overplaatsing van haar registratie toen gebeurde (zie verslag persoonlijk onderhoud W.(...) S.(...) M.(...) H.(...) dd. 12/06/2015 [S2], p. 3). Zelf stelde u dat jullie UNRWA-registratie niet naar de Westelijke Jordaanoever werd overgeplaatst. Na confrontatie met het feit dat dat toch gebeurde, zei u daar geen zicht op te hebben (zie CGVS H1, p. 15). Jullie beweringen hierover kunnen bezwaarlijk overtuigen. Iemand heeft toch klaarblijkelijk stappen ondernomen om het gezin bij de UNRWA in de Westelijke Jordaanoever te registreren en die iemand moet daar toch zijn redenen voor hebben gehad. Dit gaat ook jullie aan, en daardoor is het niet overtuigend dat u noch uw moeder hiervan op de hoogte zouden zijn. Overigens heeft u zelf de UNRWA-documenten voorgelegd waaruit blijkt dat u in de Westelijke Jordaanoever bent geregistreerd en men kan van u als geschoold persoon verwachten dat u in staat bent de inhoud van de documenten die u voorlegt te verklaren. Aansluitend zou het toch opmerkelijk zijn dat u nog acht jaar in de Gazastrook zou hebben verbleven na de overplaatsing van uw UNRWA-registratie (zie CGVS H1, p. 3 en zie CGVS H2, p. 3) en er nooit op zou zijn geweest dat uw registratie niet in Gaza staat maar in de Westelijke Jordaanoever. Het CGVS moet dus concluderen dat u hier geen duidelijkheid over wenst te verschaffen.

Ten tweede is er de kwestie van de verblijfplaatsen van uw vader na de staatsgreep door Hamas. Vanwege zijn gestelde problemen met de Hamas-veiligheidsdiensten door zijn positie binnen de veiligheidsdiensten van de Palestijnse Autoriteit zou hij Gaza hebben verlaten. U beweert dat u de jaren nadien niet zou hebben geweten waar hij verbleef (zie CGVS H1, p. 7, 8, 15, zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS W.(...) S.(...) M.(...) H.(...) dd. 13/03/2015 [S1], p. 8, 11 en zie CGVS S2, p. 5). U zou pas te weten zijn gekomen dat hij eigenlijk al die tijd in de Westelijke Jordaanoever verbleef toen u daar zelf aankwam in 2015 (zie CGVS H1, p. 7). Nochtans hadden jullie doorheen de jaren wel degelijk regelmatig telefonisch contact met hem, maar u stelde dat hij niet durfde zeggen waar hij verbleef uit angst te worden afgeluisterd (zie CGVS H1, p. 7, 8 en zie CGVS S2, p. 5) Dat wordt echter uitermate onwaarschijnlijk wanneer men in acht neemt dat het hier over een periode van zo'n zeven jaar gaat. Hij zou Gaza immers in 2008 hebben verlaten (zie CGVS H1, p. 7) en u zou hem in de Westelijke Jordaanoever hebben ontmoet in december 2015 (zie CGVS H1, p. 3, 7). Uit uw verklaringen blijkt dat hij sinds 2008 onafgebroken in de Westelijke Jordaanoever verbleef (zie CGVS H1, p. 8). Het komt uitermate vergezocht over dat hij jullie dat nooit op een of andere manier zou hebben laten weten omdat hij, zoals u stelt, bang was voor Hamas. Het is echt niet duidelijk waar hij bang voor zou moeten zijn. Uw vader zou immers veilig en wel in de Westelijke Jordaanoever hebben gezeten (zie CGVS H1, p. 8), waar Hamas hem weinig kon maken aangezien dit gebied onder controle van de Palestijnse Autoriteit staat. Uw stelling dat uw vader in heel Palestina gevaar loopt, niet enkel in de Gazastrook, omdat Hamas overal aanwezig is (zie CGVS H2, p. 6-7), is slechts een ongefundeerde bewering. Ook een eventuele bezorgdheid dat hij familieleden in Gaza in de problemen zou brengen met Hamas doordat hij contact onderhoudt lijkt niet de reden van zijn beweerde stilzwijgen te kunnen zijn. Hij hield immers regelmatig telefonisch contact met jullie doorheen de jaren (zie CGVS H1, p. 7). Maar zelfs indien men de lijn van uw relaas volgt en aanvaardt dat uw vader jarenlang niet aan de telefoon durfde vertellen waar hij was en geen andere manieren kon bedenken om jullie dat toch te laten weten, dan moet u toch in elk geval zijn verblijfplaats zijn kunnen te weten komen via uw moeder toen zij zelf in het buitenland verbleef. Tussen 2009 en 2011 was zij immers lange tijd in Noorwegen in het kader van een verzoek om internationale bescherming (zie CGVS S1, p. 3), waarna zij terugkeerde naar Gaza. Bij inzage van de verklaringen die uw moeder in het kader van haar verzoek om internationale bescherming in Noorwegen aflegde blijkt dat uw moeder daar wel degelijk verklaarde dat uw vader in de Westelijke Jordaanoever verbleef (zie bijlage T2, p. 5). Toch hield u vol in die tijd niet te hebben geweten waar uw vader verbleef. Uw moeder voegde weliswaar toe dat hij daar ondergedoken leeft vanwege een vrees voor Hamas, maar aangezien, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, de Palestijnse Autoriteit, waar uw vader voor werkte, de Westelijke Jordaanoever controleert wordt dit niet aannemelijk geacht. Dat uw moeder dan, net zoals u, ten overstaan van de Belgische asielinstanties ontkent in die tijd te hebben geweten waar uw vader verbleef (zie S1, p. 8, 11 en zie CGVS S2, p. 5) schaadt niet alleen haar, maar ook uw geloofwaardigheid. Samengevat moet worden vastgesteld dat u het CGVS tracht te misleiden omtrent de aard van het verblijf van uw vader in de Westelijke Jordaanoever. Gezien u kiest hierover de

waarheid te verbergen, mag men vermoeden dat dit relevant is om de duur en de aard van uw eigen verblijf in de Westelijke Jordaanoever in te schatten.

Ten derde en aansluitend willen jullie blijkbaar geen duidelijkheid scheppen over uw reis naar Jordanië samen met twee van uw broers en zussen kort na de staatsgreep door Hamas. Uw moeder, wanneer gevraagd of jullie legaal dan wel illegaal naar Jordanië reisden stelt niet zeker te zijn, om vervolgens te zeggen dat ze denkt dat jullie gesmokkeld werden (zie CGVS S2, p. 6). Het kan bezwaarlijk overtuigen dat uw moeder zich niet meer zou herinneren of ze haar kinderen op een reguliere reis met officiële paspoorten stuurde, dan wel via een smokkelaar met alle risico's van dien. Over die reis zei u dat die lastig was omdat uw ouders niet bij jullie waren (zie CGVS H1, p. 15 en zie CGVS H2, p. 3-4). In het kader van haar Noorse verzoek om internationale bescherming verklaarde uw moeder nochtans dat uw vader jullie meenam uit Gaza (zie bijlage T2, p. 5).

Ten vierde moet men concluderen dat u niet de waarheid sprak wanneer u beweerde na uw reis van 2008 naar Jordanië, Gaza niet meer te hebben verlaten (zie CGVS H1, p. 3, 4 en zie CGVS H2, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u een facebookprofiel op (zie CGVS H1, p. 19). De oudste post daarop dateerde van september 2016. Daarnaast werd nog een ander facebookprofiel gevonden met uw naam, 'H.(...) S W.(...)' (zie bijlage A). Onder de vrienden konden uw broers en zussen weliswaar niet worden gevonden, maar klaarblijkelijk wel andere verwanten (zie bijlage B), alsook uw recente profiel en een fotograaf die foto's van u nam, zoals verder blijkt (zie bijlage C - F). Dit, samen met de foto's waarop u duidelijk herkenbaar bent (zie bijlage G), maakt duidelijk dat dit uw profiel is en u bevestigde dit ook (zie CGVS H2, p. 4). Het lijkt niet meer geüpdatet sinds 2012. Volgens dit profiel woonde u in Ramallah en ging u naar school in Ramallah (zie bijlage G). Er is ook een foto van u die als locatie 'in de buurt van Ramallah' heeft (zie bijlage H). Verder is er, zoals gezegd, een fotograaf die enkele foto's van u nam. Hij plaatste die op zijn facebookpagina in 2013 (zie bijlage D en E). Deze fotograaf werkt in Ramallah (zie bijlage C). Op de tweede van die foto's wordt u herkend door twee vrouwen (zie bijlage E) die allebei in Ramallah wonen (zie bijlage I - K). Het lijkt onwaarschijnlijk dat die foto's elders dan in Ramallah zouden zijn gemaakt en het lijkt onwaarschijnlijk dat die twee vrouwen u zouden kennen tenzij u regelmatig in Ramallah verbleef, ook al stelt u veel mensen van Ramallah op facebook te kennen (zie CGVS H2, p. 5). Tenslotte wordt u genoemd bij een foto waarop men u ook kan herkennen (zie bijlage L). De foto werd gepost door een van de voorgenoemde vrouwen van Ramallah (zie bijlage I en J) in augustus 2014 en in de commentaar bedankt ze u voor uw verrassingsbezoek aan haar, waarvan redelijkerwijs kan aangenomen worden dat dit in Ramallah was. Zoals aangetoond werden op uw facebook-profielen veelvuldige aanduidingen gevonden die u in Ramallah plaatsen vanaf 2012. Geen soortgelijke aanwijzingen werden gevonden voor een verblijf in Gaza in die periode. U vergoelijkte al de bovenstaande facebook-uittreksels door te zeggen dat u en andere mensen eender wat op facebook plaatsen en dat niemand op facebook zichzelf in Gaza plaatst (zie CGVS H2, p. 4-5). U kan echter niet worden gevolgd wanneer u stelt de deze uittreksels geen enkel gewicht hebben. Het is inderdaad zo dat men op facebook eender wat kan zetten indien men dat wilt, maar de bovenstaande uittreksels kan men bezwaarlijk 'eender wat' noemen. U blijkt consequent door uzelf en door anderen gelinkt te worden aan Ramallah in de Westelijke Jordaanoever, en niet aan Gaza. In combinatie met de andere ongeloofwaardige elementen die hierboven werden uitgelegd moet men concluderen dat deze facebook-uittreksels wel degelijk betekenisvol zijn en dus een glimp geven van de realiteit. Dit betekent dus dat u al veel eerder dan december 2015 in de Westelijke Jordaanoever verbleef of er regelmatig kwam.

Ten slotte dient nog verwezen te worden naar uw verklaringen over uw broer U.(...). Hij zou in Algerije hebben gestudeerd en keerde recent terug naar de Westelijke Jordaanoever (zie CGVS H1, p. 4, 5 en zie CGVS H2, p. 2-3). Over zijn studies stelde u eerst niet te weten wat die waren, om vervolgens toch te verduidelijken dat het iets met het leger of politieke wetenschappen te maken heeft (zie CGVS H2, p. 3) en gevraagd of hij momenteel werkt in de Westelijke Jordaanoever stelde u eerst van niet, om vervolgens te bevestigen dat hij daar in het leger zit (zie CGVS H2, p. 3). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd kopies te bezorgen van alle pagina's van het reisdocument van U.(...) (zie CGVS H1, p. 19). U voldeed hier echter niet aan en stuurde slechts kopies van enkele pagina's. U stelde dat U.(...) niet meer wilde sturen omdat hij niet betrokken is bij uw zaak (zie CGVS H2, p. 6), maar dat neemt niet weg dat u cruciale delen niet voorlegde van een document dat eventueel duidelijkheid zou kunnen scheppen over jullie band met de Westelijke Jordaanoever. In het licht van al het voorgaande moet men redelijkerwijs concluderen dat u geen duidelijk beeld wenst te geven van het verblijf en de activiteiten van uw broer U.(...) in de Westelijke Jordaanoever, dit omdat dergelijke informatie ook een licht kan werpen op uw verblijf in de Westelijke Jordaanoever.

Na het geheel van bovenstaande bedenkingen dient zeer kritisch te worden gekeken naar uw verklaringen over gebeurtenissen in de laatste jaren van uw beweerde verblijf in Gaza. Dan vallen de volgende zaken op. U stelde dat uw moeder na de staatsgreep door Hamas thuis bleef van haar werk en daarna geen ander werk meer begon (zie CGVS H1, p. 16 en zie CGVS H2, p. 4), terwijl uw moeder zei dat zij in 2012 als leerkracht werkte (zie CGVS S1, p. 5). Hiermee geconfronteerd ontkende u nogmaals dat uw moeder als leerkracht werkte na de staatsgreep door Hamas (zie CGVS H2, p. 4).

Verder werd u gevraagd of jullie ooit tijdens de oorlogen elders dan thuis gingen onderduiken. U vermeldde uw tante en een school (zie CGVS H1, p. 17), maar geen ziekenhuis, wat uw moeder nochtans zei (zie CGVS S1, p. 12).

Ten slotte blijkt u ook niet op de hoogte te zijn van een opvallende gebeurtenis op het einde van de oorlog van 2014: een luchtaanval waarbij drie van de belangrijkste militaire leiders van Hamas omkwamen (zie CGVS S1, p. 18 en zie bijlage O).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid verteld heeft over uw beweerde verblijf in Gaza tot december 2015. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen (zie CGVS H2, p. 6), dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over de duur van uw verblijf in Gaza. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Daargelaten de vaststelling dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren waar u dan wel verbleven heeft in de jaren voor uw komst naar België en in welke situatie u daar woonde, dient opgemerkt te worden dat volgende elementen in uw administratief dossier erop wijzen dat u een vast verblijf had in de Westelijke Jordaanoever, en wel geregistreerd in het bevolkingsregister voor Palestijnen, beheerd door de Israëliëse autoriteiten.

Ten eerste moet opnieuw worden verwezen naar de bovenstaande elementen, waarvan verscheidene erop wijzen dat u geruime tijd vóór 2015 al in de Westelijke Jordaanoever verbleef en niet in Gaza.

Ten tweede moet in deze context opnieuw uitdrukkelijk worden verwezen naar de overplaatsing van jullie UNRWAreregistratie naar de Westelijke Jordaanoever in 2007, hetgeen hierboven werd uitgelegd. Het is belangrijk hierbij te benadrukken dat de UNRWA zelf de bewegingen en verhuizen van geregistreerde vluchtelingen niet opvolgt. Deze overplaatsing van de UNRWA-registratie gebeurde met andere woorden op jullie initiatief (zie bijlage P), hetgeen suggereert dat jullie in 2007 klaarblijkelijk van plan waren zich in de Westelijke Jordaanoever te vestigen.

Ten derde en cruciaal moet verwezen worden naar de adressen zoals die staan geschreven op de bijlagen van de identiteitskaarten. In uw geval staat bij uw adres al-Bireh. In het geval van uw ouders Jericho (zie documenten 23, 26, 27). Beiden zijn plaatsen in de Westelijke Jordaanoever (zie bijlage S). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het adres zoals vermeld op de bijlage, in principe het adres is zoals geregistreerd in het door de Israëliëse autoriteiten beheerde bevolkingsregister (zie bijlage V). Ook de plaats van afgifte van de identiteitskaarten is cruciaal. Kaarten voor inwoners van Gaza worden afgegeven in Gaza en kaarten van inwoners van de Westelijke Jordaanoever worden afgegeven in de Westelijke-Jordaanoever (zie bijlage V). Uw kaart werd afgegeven in Ramallah in de Westelijke Jordaanoever. Redelijkerwijs moet men er dus van uitgaan dat u wat het bevolkingsregister betreft – en hier hangt het verblijfsrecht van af – een inwoner bent van de Westelijke Jordaanoever, niet van Gaza.

Tot slot bent u geregistreerd bij de UNRWA (zie documenten 9, 11, 12 en zie bijlage Q). Uit de UNRWA-registratiekaart van uw familie en uit de bevestiging door de UNRWA van uw registratie blijkt dat uw familie in de Westelijke Jordaanoever is geregistreerd sinds 23 april 2007. Dit, samen met de hierboven opgesomde vaststellingen, maakt dat de Gazastrook niet kan worden beschouwd als uw land van gewoonlijk verblijf waar u, kort voor het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België, de bijstand van de UNRWA genoot. Verder zoekt u het CGVS te misleiden omtrent de aard en de duur van uw verblijf in de Westelijke Jordaanoever, zoals hierboven uitgelegd, waardoor u het voor het CGVS onmogelijk maakt vast te stellen of dat ook de Westelijke Jordaanoever in uw hoofde als een

land van gewoonlijk verblijf kan beschouwd worden, en of u daar daadwerkelijk de bijstand van de UNRWA genoot.

Indien aangenomen wordt dat de Westelijke Jordaanoever in uw hoofde als een land van gewoonlijk verblijf dient te worden bestempeld, en indien aangenomen wordt dat u daar ook daadwerkelijk beroep heeft gedaan op de bijstand van UNRWA, dan wenst het CGVS volledigheidshalve op te merken dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u om redenen buiten uw invloed en onafhankelijk van uw wil gedwongen werd de Westelijke Jordaanoever te verlaten.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat Palestijnen afkomstig uit de Westelijke Jordaanoever, na een verblijf in het buitenland, zonder problemen kunnen terugkeren naar dit gebied, en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA. Voor een dergelijke terugreis dient men in het bezit te zijn van een geldig Palestijns paspoort en een Palestijnse identiteitskaart. Indien met niet (langer) over een Palestijns paspoort zou beschikken, kan men het document vanuit het buitenland aanvragen of vernieuwen, dit door een volmacht te verlenen aan een naaste (die niet noodzakelijk familie moet zijn van de aanvrager) woonachtig in de bezette gebieden of aan de Missie van Palestina in Brussel zelf. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen beletsel om terug te keren naar de Westelijke Jordaanoever. Evenmin vormt dit een hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat u in het bezit bent van een identiteitskaart. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat u niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar de Westelijke Jordaanoever, gelegen in het mandaatgebied van de UNRWA.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de Israëlische operaties "Bewakers van onze Broers" (juni 2014) in de Westelijke Jordaanoever en "Beschermde Rand" in de Gazastrook (juli 2014) enorme spanningen veroorzaakten tussen Palestijnen, kolonisten en de Israëlische veiligheidsdiensten in de Westelijke Jordaanoever en Oost-Jeruzalem. Na de confrontatie tussen de Israëlische politie en enkele Palestijnen, die zich uit protest verschanst hadden in de moskee Al Aqsa, ontstond er in september 2015 een golf van geweld die zich vanuit Oost-Jeruzalem verspreidde over de gehele Westelijke Jordaanoever. In talrijke regio's mondten manifestaties uit in confrontaties met de Israëlische veiligheidsdiensten. Tegelijkertijd dook er een nieuw fenomeen op: Individuele Palestijnen, die geenszins verbonden waren aan een bepaalde groep, vielen kolonisten, Israëlische militairen of politieagenten aan met een mes. Deze onvoorspelbare aanvallen creëerden een klimaat van angst bij de Israëlische bevolking en leidde tot een stijging van het aantal Palestijnen die, louter omdat er vermoed werd dat ze van plan waren een aanval uit te voeren, preventief gedood werden door de Israëlische veiligheidsdiensten. Dit type geweld concentreerde zich hoofdzakelijk in Jeruzalem en Hebron, maar kwam, weliswaar in mindere mate, ook voor in Ramallah, Qalqiliya en Bethlehem. Sinds april 2016 zijn het aantal confrontaties, manifestaties en aanvallen gepleegd door Palestijnen echter sterk verminderd. In september en oktober 2016 laaide het geweld weliswaar weer op in Hebron en Oost-Jeruzalem, doch minder hevig dan voorheen. De spanningen wakkerden opnieuw aan in juli 2017 toen de Israëlische autoriteiten beslisten om metaaldetectoren te installeren om zo de toegang tot de Tempelberg in Jeruzalem te controleren. Na 10 dagen van protesten besliste de Israëlische premier om de detectoren te verwijderen. Eind juli 2017 was de rust teruggekeerd.

De spanning en het geweld op de Westelijke Jordaanoever, voornamelijk in de vorm van demonstraties en schermutselingen met de ordediensten, namen toe vlak na de symbolische aankondiging door de Amerikaanse president op 6 december 2017 van de overdracht van de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem. Dit verklaart het grote aantal Palestijnse slachtoffers dat OCHA in december 2017 heeft geregistreerd. Ondanks de vrees voor een opflakking van het geweld in de Westelijke Jordaanoever, vond er geen massale volksmobilisatie plaats zoals in de Gazastrook.

Verder is er in de Westelijke Jordaanoever geen sprake van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlische strijdkrachten. Echter, de door de Israëlische strijdkrachten uitgevoerde zoekacties en arrestaties lokken vaak een gewelddadige reactie langs Palestijnse zijde uit en leiden soms tot dodelijke confrontaties met de Israëlische ordetroepen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in 2017 en 2018 op veel plaatsen op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-

Jeruzalem opsporings- en aanhoudingsoperaties hebben plaatsgevonden die tot geweld kunnen leiden, vaak in de vluchtelingenkampen. De gouvernementen van Jeruzalem, Hebron, Ramallah, Bethlehem, Jenin en Nablus worden regelmatig genoemd.

In de Westelijke Jordaanoever komen voorts regelmatig manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie, het bestaan van de Muur, het slopen van Palestijnse eigendommen en het uitzettingsbeleid gericht tegen Palestijnen woonachtig in Oost-Jeruzalem wordt geuit, of steun wordt betuigd aan de Palestijnse gedetineerden in Israël. Deze betogingen worden vaak met geweld de kop ingedrukt. Demonstraties die leidden tot geweld kwamen voor in verschillende gouvernementen. Incidenten komen verder hoofdzakelijk voor wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd wordt door de Israëliëse troepen. Het aantal burgerslachtoffers hierbij blijft evenwel gering.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Westelijke Jordaanoever actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde kunnen de bovenstaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. De meesten ondersteunen uw gezinssituatie, uw identiteit en uw UNRWA-registratie. Dit zijn elementen die het CGVS op zich in de huidige beslissing niet betwist. Hierboven werd reeds besproken waarom deze documenten niet kunnen aantonen dat u tot en met 2015 in Gaza verbleef, wel in tegendeel, en waarom Gaza niet kan worden beschouwd als uw enig land van gewoonlijk verblijf. De documenten aangaande de inbeslagname van de grond van uw vader in Gaza en aangaande de gevechten ten tijde van de staatsgreep door Hamas raken aan problemen van uw vader in Gaza. Gezien Gaza niet als uw enig land van gewoonlijk verblijf kan worden beschouwd, worden deze documenten hier niet verder besproken. Verder legt u een reeks schooldocumenten voor, waarvan een u in Gaza plaatst in 2012 en een attest van de organisatie Tamer dat u in Gaza plaatst tot september 2013. In het licht van de vele problematische elementen moet gezegd dat de bewijswaarde van deze documenten voor het aantonen van uw verblijfplaatsen beperkt is.

Elk verzoek om internationale bescherming wordt op zijn eigen merites beoordeeld. Het feit dat uw moeder werd erkend als vluchteling betekent dus niet dat ook in uw geval een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus moet worden genomen. Volledigheidshalve kan hierbij worden opgemerkt dat op het ogenblik dat de nood aan bescherming in hoofde van uw moeder onderzocht werd, er onvoldoende elementen aanwezig waren op basis waarvan het CGVS kon besluiten dat Gaza niet haar enige land van gewoonlijk verblijf was.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, een manifeste appreciatiefout en de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), betwist verzoekster de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt zij een poging om de diverse weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

Zij formuleert haar verweer als volgt: "CGVS is niet overtuigend dat Mevrouw een vluchteling is. Het bestuur is van mening dat de verzoekster in de Westelijke Jordaanoever recent heeft geleefd, en betwist het bestuur het feit dat ze in Gaza tot december 2015 heeft geleefd.

Het is nuttig onder te lijnen dat verschillende belangrijke punten niet in twijfel is geraakt door CGVS :

- Mevrouw is van Palestijnse origine.

- Ze heeft in Gaza voor een lange periode geleefd.

- Haar vader heeft veel problemen gekend na de staatsgreep van Hamas.
Het bestuur ontwikkelt een argumentatie over de documenten die door de familie voorgelegd werd tijdens de asielprocedure.

Het moet eerst onderlijnend worden dat het bestuur altijd van mening is dat de verklaringen eerst moet komen.

De documenten komen alleen maar in tweede orde.

Meer moet het nog onderlijnend worden dat het bestuur niet met alle de documenten rekening gehouden heeft.

Aldus werd het niet rekening gehouden met de verschillende schoolattesten, of met andere privé documenten (zoals factuur).

Nochtans zijn deze documenten van eerst belangrijk in de mate dat ze aantonen dat de verzoekster in Gaza heeft geleefd.

Betreffende de UNRWA registratie

CGVS is van mening dat de UNRWA registratie aan toont dat de familie in de Westelijke Jordaanoever zou leven.

Het bestuur ontwikkelt zij argumentatie rond het feit dat de registratie een stad in Westelijke Jordaanoever aanmeldt als plaats van afgeving.

Het bestuur verwijst nog naar zijn bron.

Het moet echter onderlijnend worden dat het niet rekening met de verschillende elementen van het dossier werd gehouden.

Immer moet het herhaald worden dat de verzoekster alleen maar 12 jaar was op die tijd, en dat deze kwestie door haar ouders werd geregeld.

Het blijkt uit dat de kwestie door een vriend van de familie geregeld werd.

De verzoekster kon geen keuze op die document hebben, en moest alleen maar de beslissing van de familie volgen.

Meer moet het ook aangemeld dat een belangrijk punt van het document verminderd is door het bestuur.

Immers vermeld het document een adres in Gaza.

Rekening houdend met het feit dat deze document door UNRWA afgelegd werd kunnen we besluiten dat de familie in Gaza leeft.

Immers zou een dergelijke overheid deze informatie vrij aanmelden.

De verzoekster heeft ook uitgelegd dat mensen probeerden om een registratie in Westelijke Jordaanoever te hebben want het kan de mensen helpen.

De moeder van de verzoekster heeft tijdens haar verhoor de modus operandi van de registratie.

Meer moet het nog onderlijnend worden dat het argument van het CGVS niet relevant is.

Immers is het vraag van het recent verblijf die hier is aangesteld.

Hoe kan het aangetoond worden of het bestuur naar oude documenten verwijst ?

We kunnen het gemakkelijk begrijpen, het is onmogelijk.

Er is bijgevolg een schending van het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht.

Betreffende de leefplaats van de vader

CGVS neemt een argument over de onwetendheid van de leefplaats van de vader om te besluiten dat de verzoekster de waarheid verbergt.

Het moet eerst onderlijnend worden dat dergelijke argument niet aantoont dat de verzoekster in Gaza leeft.

Meer heeft de verzoekster de context uitgelegd waarin ze was.

Het moet herhaald worden dat de vader van de verzoekster bij de Fatah werkt, op een gevoelig plaats.

Toen de Hamas de macht nam in Gaza moest hij het plaats vluchten.

Zijn familie moest ter plaats blijven, en ze vrezden om afgeluisterd te worden.

Immers was de situatie zo dat de Hamas bleef naar de vader van de verzoekster te zoeken.

In dergelijke omstandigheden beslisten ze om nooit zijn plaats aan te melden tijdens het telefonische gespreken.

Daarom kan de verzoeker de plaats van haar vader niet kennen.

Het is ook argument genomen over de verblijf van de moeder van de verzoeker in Noorwegen.

CGVS is van mening dat haar moeder de plaats van verblijf zou kunnen vertellen tijdens die reis.

Het CGVS vergeet nog de bovenstaande context, en het feit dat de familie misschien afgeluisterd was door de Hamas.

In dergelijke omstandigheden kunnen we niet besluiten dat de verzoekster informatie wil verbergen.

Betreffende de reis naar Jordanië

CGVS verwijt aan de verzoeker om geen duidelijk beeld van de situatie te geven en is van mening dat er een tegenstrijdigheid tussen haar verklaringen en de verklaringen van haar moeder.

Immers zou de verzoekster hebben verklaren dat de kinderen zonder de ouders heeft verklaard terwijl haar moeder zou hebben verklaren dat ze met de vader heeft gereisd.

Het moet nochtans onderlijnen dat de verzoekster jong was en niet op den hoogte van alle de elementen gebracht werd.

Immers zoals haar moeder uitgelegd heeft hebben de ouders het reis met een smokkelaar afgesproken heeft, die een vriend van de familie.

De moeder van de verzoekster heeft de situatie duidelijk uitgelegd terwijl de verzoekster de details dat ze kende heeft gegeven.

Ze was jong en het was voor onmogelijk om elke details van deze reis te geven.

Over de zogenaamde tegenstrijdigheid moet het vastgesteld dat er geen is.

Immers kunnen we lezen op de pagina 5 van het gehoor van de moeder van de verzoeker :

"Daarna reisde hij (de vader van de verzoeker) vanuit Jordanie via Allenby naar de Westenlijke Jordaanoever, maar werden de kinderen bij inreis naar Westenlijke Jordaanoever geweigerd. Kloppen deze verklaringen ? Dat is waar maar de kinderen waren niet bij hun vader"

Het is bijgevolg duidelijk dat de kinderen zonder hun vader heeft gereisd, en er is geen tegenstrijdigheid tussen de verzoekster en haar moeder.

Er is bijgevolg een manifeste appreciatiefout van het bestuur.

Betreffende de beelden vanuit Facebook

CGVS neemt een argument van Facebook beelden die zouden aantonen dat de verzoekster niet in Gaza tijdens die periode werd.

De verzoekster wil eerst observeren dat de lage kwaliteit van de scan van het dossier verschillende stukken onleesbaar maakt.

In dergelijke omstandigheden zal de verzoekster haar observatie later tijdens de procedure haar opmerkingen maken.

Immers is het niet duidelijk wanneer de beelden op de website ingeschreven werden.

Het moet nog onderlijnend worden dat de datum van de website nooit zeker is in de mate dat de foto's niets bijzonders op dezelfde dag geposteed is op de website.

Het moet nog vastgesteld worden dat er is sprake van alleen maar 3 beelden die zouden aantonen dat de verzoekster niet in Gaza was.

Als het fotograaf aanmeldt dat hij in Ramallah gebaseerd is bedoelt het niet dat hij niet reisde.

Immers is het mogelijk dat hij reisde om foto's maken van verschillende plaatsen.

De verzoekster confirmeert hier dat de foto's in Gaza werden genomen.

Meer is het nog mogelijk dat een persoon niet zijn werkelijke plaats op Facebook inschrijft.

Immers is er geen verificatie van de website, en iedereen kan andere personalia inleiden.

In dergelijke omstandigheden is Facebook geen trouwbaar bron van informatie.

Die feit is ernstiger dat het bestuur zich baseert op alleen maar drie foto's, die in Gaza werden genomen.

In dergelijke omstandigheden is het niet aangetoond dat de verzoekster zich bevindt in Westelijke Jordaanoever door dergelijke foto's.

Betreffende haar broer U.(...).

CGVS beschouwt dat de verzoekster informatie wil verbergen betreffende haar broer.

Volgens het bestuur zouden dergelijke informatie een ander licht aan de asielpcedure van de verzoekster brengen.

Het moet eerst vaststellen dat deze "gebrek" van informatie gaat over de studies, de activiteit, en de reis van haar broer.

Over de studie heeft de verzoekster zijn situatie duidelijk uitgelegd, dat haar broer iets over politieke wetenschap en leger studeert.

Ze heeft ook dan uitgelegd dat hij actueel met leger dienst zich is.

Er blijft de vraag van de reizen en het werd aangevraagd aan de verzoekster een kopie van de passpoort van haar broer toe te voegen.

De verzoekster heeft dergelijke stuk aangevraagd maar haar broer alleen maar enkele pagina's gaf.

Ze vroeg dan aan om alle de pagina's te hebben maar hij weigerde.

In dergelijke omstandigheden hoe is het mogelijk voor de verzoekster om dergelijke stuk te hebben ?

Ze heeft geprobeerd om dergelijke stuk te hebben maar zijn eigenaar weigerde.

Het is bijgevolg totaal onmogelijk om voor de verzoekster iets te hebben.

De verzoekster wil niet de waarheid verbergen maar het is onmogelijk voor haar om haar broer die ver is te forceren.

Betreffende de "tegenstrijdigheid" tussen de verzoekster en haar moeder.

CGVS is van mening dat er tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van Mevrouw en haar moeder.

Het gaat over de werk van de moeder van de verzoekster na de staatsgreep door Hamas in Gaza.

De verzoekster heeft verklaard dat haar moeder niet meer werkte terwijl haar moeder verklaard heeft dat ze werkte.

Het moet onderlijnend worden dat er geen tegenstrijdigheid maar de verzoekster werd niet op den hoogte dat haar moeder tijdens die periode werkte.

Immers had de moeder de werkelijkheid aan haar kinderen verbergt en heeft niets gezegd over haar werk.

Het was een erg moeilijke periode voor de familie, de vader was gearresteerd en ontsnapt, en de moeder was haar baan verloren.

De moeder besliste om niets te zeggen om haar kinderen te beschermen.

Daarom heeft de verzoekster antwoord dat haar moeder niet meer werkte na de staatsgreep : ze had de informatie niet.

Er is bijgevolg geen tegenstrijdigheid, de verzoekster heeft de informatie niet.

Een last argument is genomen over een gebrek van informatie over de oorlog in Gaza, die een afwezigheid van de verzoekster zou aantonen.

Als we de paragraaf lezen gaat het over de dood van drie militaire leiders van het hamas tijdens de oorlog in 2014.

Het moet nog vastgesteld worden dat de verzoekster eerlijk was en heeft beantwoord dat ze niets over de situatie wist.

Ze kan echter andere informatie geven over Gaza.

Het CGVS besliste om een gebrekkige informatie in te houden om te besluiten dat de verzoekster niet in Gaza was tijdens die periode.

Er is bijgevolg een nieuwe schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Immers heeft het CGVS niet met alle de informatie rekening gehouden, en heeft alleen maar een informatie behouden.

De andere informatie en verklaringen van de verzoekster tonen aan dat ze aanwezig in Gaza was tijdens die periode.

De zorgvuldigheidsplicht is bijgevolg geschonden.

Het moet vastgesteld worden dat de argument van het CGVS niet nuttig is, en dat alle de verklaringen van de verzoekster haar werkelijke aanwezigheid in Gaza aantoon.

Meer heeft de verzoekster verschillende documenten die haar aanwezigheid aantoon :

- Schoolattesten
- UNRWA en identiteitsdocumenten
- een attest van een instituut.

CGVS argumenteert over de attesten om te besluiten dat de bewijskracht van dit attest beperkt is.

Echter kunnen we niet begrijpen hoe het CGVS op die besluit aangekomen is, en het is niet verwezen naar een intern bron van het bestuur.

Deze attesten zijn van eerst belang en tonen de effectieve aanwezigheid van de verzoekster in Gaza aan.

Betreffende de identiteitsdocumenten is het CGVS van mening dat deze documenten aantonen dat de verzoekster in Westelijke Jordaanoever woonde.

Het bestuur verwijst naar zijn informatie.

Het moet eerst opmerken worden dat het document "PLE2015-021" aan toont dat de familie in Gaza woonde.

Immers kan de UNRWA de verschillende woonplaatsen bevestigen en kan bevestigen dat de laste adres in Gaza was.

Ten tweede, heeft de COI Focus over de identiteitsdocumenten een meer genuanceerde visie dan het argumentatie van het CGVS.

Immers blijkt het uit de verschillende informatie dat het aangemelde adres niet bijzonder het werkelijk adres is.

Er is verschillende mogelijkheid waar het adres niet het werkelijke adres is, en het kan bijgevolg niet besluiten dat de verzoekster in Westelijke Jordaanoever woonde.

De verzoekster wenst nog toevoegen een attest van stage die ook haar aanwezigheid in Gaza aantoon.

Ze heeft nog facturen van elektriciteit en van water van 2014 gekregen, die in Arabische opgesteld is.

Dergelijke documenten zullen vertaald worden en aan het dossier toevoegen.

De Raad zal ook in bijlage de schoolattesten van de broer en zus van de verzoekster vinden die ook de aanwezigheid van de verzoekster en haar familie in Gaza aantoon.

Rekening houdend met alle deze elementen moeten we besluiten dat de verzoekster wel in Gaza woonde, en dat haar asielpcedure ten aanzien deze gebied geanalyseerd moet worden."

Verzoekster voegt hieraan toe dat deze Raad in verschillende arresten heeft onderlijnd dat de situatie in Gaza dramatisch is en dat deze situatie tot een erkenning van de vluchtelingenstatus moet leiden. Zij

citeert in dit verband uit arrest nr. 206 073 van 27 juni 2018. Rekening houdend met het feit dat zij uit Gaza komt, moet verzoekster naar eigen zeggen dus als vluchteling worden erkend.

Tot slot betwist verzoekster de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van de veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever. Zij merkt vooreerst op dat de situatie in Gaza moet geanalyseerd worden. Zij voegt hieraan toe: *“Ten tweede, lijkt het echter dat een lezing toont aan dat de situatie erg moeilijk in die strijk bleef.*

Als het aantal van de slachtoffers van het geweld afnam tijdens de jaar 2016, blijft die cijfers erg hoog. De operatie van de Israëlische diensten heeft toegenomen en dergelijke operatie de burgerlijke tot potentieel geweld exposeert.

Het Israëlische stelsel van "laisser-passers", de controle onder het Palestijnse volk werd gekwalificeerd als een apartheid stelsel.

De bevolking is erg gediscrimineerd en is aan grootschaal geweld geëxposeerd.

De mensen zijn ook beroofd van hun eigendom.

Het moet nog onderlijnend worden dat het Raad van mening is dat de situatie geanalyseerd moet worden op basis van de recenter informatie (Arrest nr. 204 935 van 6 juni 2018).

In dergelijke geval, moeten we vaststellen dat de situatie ernstiger dan vroeger is.

Het aantal van slachtoffers heeft toegenomen sinds december 2017, en het gaat niet beter voor de toekomst.

In dergelijke omstandigheden kunnen we spreken van een situatie die de subsidiaire bescherming rechtvaardigt.

Op een subsidiaire orde, moet de bestreden beslissing vernietigd worden om een verdere analyse van de situatie.”

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een attest van stage van Welfare Association van 7 december 2014, een attest van Tamer Institute for Community Education van 5 september 2013 en schoolattesten van verzoeksters broer en zus.

Bij aangetekend schrijven van 19 februari 2019 legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: het artikel *“Palestinian Authority removes staff from Gaza-Egypt crossing”* van BBC van 7 januari 2019, het artikel *“Rafah crossing to open in both directions on Tuesday, Hamas says”* van The Times of Israel van 28 januari 2019, het document *“Gaza: Palestinians tortured, summarily killed by Hamas forces during 2014 conflict”* van Amnesty International en het artikel *“Gaza activists decry rise in torture within prisons”* van Al Monitor van 1 oktober 2017.

Bij aangetekend schrijven van 5 maart 2019 legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: een kopie van de Belgische verblijfstitel van verzoeksters vader.

2.2.2. Op 26 februari 2019 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: een afdruk van het rijksregister van verzoeksters moeder en een afdruk van het rijksregister van verzoeksters vader.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat zij niet heeft voldaan aan de plicht tot medewerking die op haar rust, zij niet de waarheid vertelt over waar zij voor haar komst naar België verbleven heeft en geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde verblijf in de Gazastrook tot december 2015 en aan de duur en de aard van haar verblijf in de Westelijke Jordaanoever. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) de UNRWA-registratie van haar familie in april 2007 werd overgeplaatst van Jordanië naar de Westelijke Jordaanoever, het thuisadres volgens de UNRWA-registratie weliswaar in Gaza zou zijn maar de overplaatsing van de registratie naar de Westelijke Jordaanoever een verhuis naar daar of in elk geval plannen daartoe suggereert en uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt overigens blijkt dat adresgegevens in de UNRWA-registers slechts worden aangepast op initiatief van de geregistreerde zodat het feit dat haar UNRWA-kaart vermeldt dat haar thuisadres in Gaza gelegen is derhalve niet kan worden bestempeld als een objectief bewijs van haar bewering dat zij tot december 2015 in de Gazastrook verbleven heeft, (ii) het, gelet op haar verklaringen dat zij doorheen de jaren regelmatig telefonisch contact hadden met haar vader, ongeloofwaardig is dat zij tot december 2015 niet zou geweten hebben dat haar vader sinds 2008 onafgebroken in de Westelijke Jordaanoever verbleef, zoals wordt toegelicht, (iii) zij en haar moeder blijkbaar geen duidelijkheid willen scheppen over

de reis naar Jordanië kort na de staatsgreep door Hamas daar het bezwaarlijk kan overtuigen dat haar moeder zich niet meer zou herinneren of ze haar kinderen op een reguliere reis met officiële paspoorten stuurde dan wel via een smokkelaar met alle risico's van dien, en verzoekster over deze reis zei dat die lastig was omdat haar ouders niet bij hen waren, terwijl haar moeder in het kader van haar Noorse verzoek om internationale bescherming nochtans verklaarde dat verzoeksters vader haar meenam uit Gaza, (iv) op haar Facebookprofielen veelvuldige aanduidingen werden gevonden die haar in Ramallah plaatsen vanaf 2012 en geen soortgelijke aanwijzingen werden gevonden voor een verblijf in Gaza in die periode, en zij op haar Facebookprofielen consequent door zichzelf en door anderen gelinkt wordt aan Ramallah in de Westelijke Jordaanoever en niet aan Gaza, zoals omstandig wordt uiteengezet, wat betekent dat zij al veel eerder dan december 2015 in de Westelijke Jordaanoever verbleef of er regelmatig kwam, (v) haar werd gevraagd kopies te bezorgen van alle pagina's van het reisdocument van haar broer U., die blijkens haar verklaringen momenteel in de Westelijke Jordaanoever in het leger zit, doch zij slechts kopies stuurde van enkele pagina's en zij aldus cruciale delen niet voorlegt van een document dat eventueel duidelijkheid zou kunnen scheppen over hun band met de Westelijke Jordaanoever, (vi) zij stelde dat haar moeder na de staatsgreep door Hamas thuis bleef van haar werk en daarna geen ander werk meer begon, terwijl haar moeder zei dat zij in 2012 als leerkracht werkte, (vii) zij, gevraagd of zij ooit tijdens de oorlogen elders dan thuis gingen onderduiken, een tante en een school vermeldde maar geen ziekenhuis, wat haar moeder nochtans zei, (viii) zij niet op de hoogte blijkt te zijn van een luchtaanval in 2014 waarbij drie van de belangrijkste militaire leiders van Hamas omkwamen, (viii) de adressen zoals die staan geschreven op de bijlagen van de identiteitskaarten vermelden in haar geval al-Bireh en in het geval van haar ouders Jericho, beiden plaatsen in de Westelijke Jordaanoever en haar kaart bovendien werd afgegeven in Ramallah in de Westelijke Jordaanoever zodat er redelijkerwijs moet worden van uitgegaan dat zij wat het bevolkingsregister betreft – en hier hangt het verblijfsrecht van af – een inwoner is van de Westelijke Jordaanoever en niet van Gaza, (ix) de door haar voorgelegde documenten niet kunnen aantonen dat zij tot en met 2015 in Gaza verbleef, zoals wordt toegelicht en (x) het feit dat haar moeder als vluchteling werd erkend niet betekent dat ook in haar geval een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus moet worden genomen daar elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites wordt beoordeeld en op het ogenblik dat de nood aan bescherming in hoofde van haar moeder onderzocht werd, er onvoldoende elementen aanwezig waren op basis waarvan het CGVS kon besluiten dat Gaza niet haar enige land van gewoonlijk verblijf was. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt hierbij nog op dat nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij om reden buiten haar invloed en onafhankelijk van haar wil gedwongen werd de Westelijke Jordaanoever te verlaten, dat Palestijnen afkomstig uit de Westelijke Jordaanoever na een verblijf in het buitenland zonder problemen kunnen terugkeren naar dit gebied, en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij UNRWA, en dat er actueel in de Westelijke Jordaanoever geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 27 augustus 2018 (CG nr. 1715763), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de

beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.5. Artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag bepaalt het volgende:

“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

Wanneer deze bescherming of bijstand om welke reden ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”

2.6. Artikel 12, eerste lid, a) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) sluit een derdelander uit van de vluchtelingenstatus wanneer *“hij onder artikel 1 D van het Verdrag van Genève valt, dat betrekking heeft op het genieten van bescherming of bijstand van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen. Is die bescherming of bijstand om welke reden ook opgehouden zonder dat de positie van de betrokkene definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de algemene vergadering van de Verenigde Naties, dan heeft de betrokkene op grond van dit feit recht op de voorzieningen uit hoofde van deze richtlijn”*.

2.7. Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève.

Dit is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”

2.8. Het feit dat verzoekster voor haar vertrek uit haar land van gewoonlijk verblijf de bijstand van de UNRWA genoot, blijkt uit de stukken van het administratief dossier. Hieruit blijkt dat de uitsluitingsgrond uit het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag in elk geval op verzoekster van toepassing was.

2.9. De hamvraag is of de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag thans ook nog op verzoekster van toepassing is. De Raad wijst hierbij op rechtspraak van het Europese Hof van Justitie waarin naar aanleiding van een prejudiciële vraag over artikel 12, lid 1, sub a) van de Kwalificatierichtlijn uitdrukkelijk gesteld wordt dat het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag niet aldus kan worden uitgelegd dat het loutere feit dat de betrokkene zich bevindt buiten het gebied waarin de UNRWA werkzaam is of dit gebied vrijwillig verlaat, volstaat om de in die bepaling neergelegde uitsluiting van de vluchtelingenstatus te beëindigen (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 49). Hieruit kan dus worden besloten dat de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag, ook al heeft zij het mandaatgebied van de UNRWA verlaten, thans ook nog op verzoekster van toepassing is.

2.10. Anderzijds dient in beginsel voor asielzoekers die afkomstig zijn uit dergelijk mandaatgebied geen bijkomende beoordeling te worden gemaakt in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Dit

standpunt wordt door het Europese Hof van Justitie bevestigd waar het stelt dat in de eerste plaats op basis van een individuele beoordeling moet worden nagegaan of het vertrek van de betrokken persoon uit het mandaatgebied zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil waardoor hij verhinderd wordt de door het UNRWA verleende bijstand te genieten (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 61).

Dit is het geval, zo vervolgt het Hof in zijn arrest, indien de asielzoeker zich persoonlijk in een situatie van ernstige onveiligheid bevond en het voor het betrokken orgaan of de betrokken instelling onmogelijk was hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee dat orgaan of die instelling belast is (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 65). Indien deze situatie zich voordoet, dient de betrokkene van rechtswege als vluchteling te worden erkend, tenzij hij om de redenen vermeld in artikel 1, E en 1, F van het Vluchtelingenverdrag dient te worden uitgesloten (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 81).

2.11. *In casu* dient te worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoonde dat zij zich op het ogenblik van haar vertrek uit het mandaatgebied van UNRWA in een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid bevond waardoor zij omwille van redenen buiten haar invloed en onafhankelijk van haar wil verhinderd werd om de door de UNRWA verleende bijstand te genieten en die haar ertoe zou hebben aangezet het mandaatgebied van UNRWA te verlaten.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Deze regel geldt onverkort voor de asielzoeker die meent onder het toepassingsgebied van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1D van de Vluchtelingenconventie te vallen (HvJ C-31/09, *Nawras Bolbol v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, 17 juni 2010, overweging 51-52; HvJ C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, 19 december 2012, overwegingen 58, 61, 65 en 81).

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.12. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch de Raad betwist dat verzoekster een tijdlang in de Gazastrook heeft gewoond. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen echter dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde verblijf in de Gazastrook tot december 2015. Uit verzoeksters verklaringen, haar Facebookprofielen en de door haar neergelegde documenten kan immers niet anders dan geconcludeerd worden dat zij reeds geruime tijd vóór december 2015 langdurig in de Westelijke Jordaanoever heeft verbleven en daar over een verblijfsrecht beschikt.

2.12.1. Zo blijkt uit de UNWRA-registratiekaart van verzoeksters familie en uit de bevestiging door UNRWA van deze registratie (COI Case PLE2015-021 van 7 mei 2015) dat haar familie sinds 23 april 2007 geregistreerd is in de Westelijke Jordaanoever. Het is de Raad niet duidelijk op welke wijze verzoekster dit vaststaand feit meent te kunnen ontkrachten door er in het verzoekschrift op te wijzen dat zij op dat ogenblik slechts 12 jaar oud was, dat deze kwestie door haar ouders werd geregeld en dat zij dus geen andere keuze had dan haar familie hierin te volgen. Waar verzoekster er voorts op wijst dat de UNRWA-registratiekaart een adres in Gaza vermeldt zodat volgens haar dient te worden besloten dat de familie in Gaza leeft, zij aanhaalt dat UNRWA de verschillende woonplaatsen kan bevestigen en kan bevestigen dat het laatste adres in Gaza was, en zij opmerkt dat het document PLE2015-021 aantoont dat de familie in Gaza woonde, benadrukt de Raad dat dienaangaande in de bestreden beslissing reeds terecht wordt opgemerkt dat uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus *“Territoires Palestiniens. L'enregistrement des réfugiés palestiniens par l'Office de secours et de travaux des Nations unies pour les réfugiés de Palestine dans le Proche-Orient (UNRWA)”* van 28 mei 2015) blijkt dat UNRWA zelf de bewegingen en verhuizen van geregistreerde vluchtelingen niet opvolgt en dat de adresgegevens in de UNRWA-registers slechts worden aangepast op initiatief van de geregistreerde. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit dan ook op goede gronden dat het feit dat de UNWRA-kaart vermeldt dat verzoeksters thuisadres in Gaza gelegen is niet kan worden beschouwd als een objectief bewijs van haar bewering dat zij tot december 2015 in de Gazastrook verbleven heeft. Het gaat overigens in tegen iedere logica dat het gezin stappen zou ondernemen om zich in de Westelijke Jordaanoever te laten registreren, wat een aanwijzing is dat er klaarblijkelijk rond de tijd van de staatsgreep door Hamas iets in hun situatie veranderde, om vervolgens nog jarenlang in de Gazastrook te blijven wonen.

Ook verzoeksters identiteitsdocumenten en de identiteitsdocumenten van haar familieleden vermelden woonplaatsen in de Westelijke Jordaanoever en werden bovendien daar afgeleverd. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande correct het volgende vastgesteld: *“Ten derde en cruciaal moet verwezen worden naar de adressen zoals die staan geschreven op de bijlagen van de identiteitskaarten. In uw geval staat bij uw adres al-Bireh. In het geval van uw ouders Jericho (zie documenten 23, 26, 27). Beiden zijn plaatsen in de Westelijke Jordaanoever (zie bijlage S). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het adres zoals vermeld op de bijlage, in principe het adres is zoals geregistreerd in het door de Israëlische autoriteiten beheerde bevolkingsregister (zie bijlage V). Ook de plaats van afgifte van de identiteitskaarten is cruciaal. Kaarten voor inwoners van Gaza worden afgegeven in Gaza en kaarten van inwoners van de Westelijke Jordaanoever worden afgegeven in de Westelijke-Jordaanoever (zie bijlage V). Uw kaart werd afgegeven in Ramallah in de Westelijke Jordaanoever. Redelijkerwijs moet men er dus van uitgaan dat u wat het bevolkingsregister betreft – en hier hangt het verblijfsrecht van af – een inwoner bent van de Westelijke Jordaanoever, niet van Gaza.”* Met de loutere stelling dat het aangemelde adres niet noodzakelijk het werkelijke adres is, brengt verzoekster geen overtuigende argumenten bij die voormelde vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht kunnen plaatsen.

De overige door verzoekster bijgebrachte documenten kunnen niet aantonen dat zij effectief tot en met 2015 in Gaza verbleef. Verzoeksters paspoort, het paspoort van haar vader, de kopies van enkele pagina's van het paspoort van haar broer U., verzoeksters geboorteaktes, de geboorteaktes van haar ouders, van haar broer A. en van haar zus Y., drie documenten die de UNRWA-registratie van de familie aantonen, verzoeksters huwelijksakte, haar scheidingsakte, het attest van de Palestijnse vertegenwoordiging te Brussel, het getuigschrift van het huwelijk van verzoeksters ouders van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het attest van de Jordaanse ambassade tonen slechts haar identiteit, gezinssituatie en UNWRA-registratie aan, gegevens welke niet in twijfel worden getrokken. De documenten over de toewijzing en nadien de inbeslagname van een stuk grond in de context van de problemen die haar vader met Hamas zou hebben gehad, de documenten over een appartement dat zij bezaten in Gaza en de artikelen over gevechten in Rafah, tonen evenmin een recent verblijf in de Gazastrook aan. Verzoekster legt daarnaast een aantal schooldocumenten voor van haar en haar broer U., waarvan een haar in Gaza plaatst in 2012. De stijl en de opmaak van dit document, waarvan verzoekster overigens slechts een kopie neerlegt, wijkt echter af van de oudere schooldocumenten zodat vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de authenticiteit van dit stuk. Aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud werd aan verzoekster overigens gevraagd om nog meer recente schoolresultaten en schooldocumenten bij te brengen van haar tijd in Gaza, vooral van de laatste jaren en in het bijzonder de documenten die zij voorlegde aan de Bir Zait universiteit in Ramallah teneinde haar studies daar te kunnen afronden. Verzoekster verklaarde immers dat zij een verklaring van de universiteit van Palestina, oude documenten en diploma's indiende om te kunnen verder studeren in de Westelijke Jordaanoever (administratief dossier, stuk 14, gehoor CGVS dd. 24 november 2017, p. 8-9 en p. 18-19). De Raad stelt vast dat verzoekster tot op heden heeft nagelaten om deze stukken bij te brengen en zij aldus geen recent verblijf in de Gazastrook aantoonde. Zij voegt aan het verzoekschrift weliswaar schooldocumenten van haar broer en zus doch aan deze documenten kan naar het oordeel van de Raad niet de minste bewijswaarde worden verleend. Vooreerst betreffen het allen kopieën die gemakkelijk te vervalsen of te fabriceren zijn en aldus geen enkele waarborg bieden inzake authenticiteit. De documenten vertonen bovendien een gesolliciteerd karakter. Daarenboven bevatten de drie documenten alleen een identieke onvolledige stempel, wat op zich reeds de nodige vragen doet rijzen en wat voorts mag verbazen aangezien twee documenten zouden zijn afgeleverd door de Al-Zahra Exemplary Private School & Kindergarten doch het derde document zou afkomstig zijn van het Ministry of Education & Higher Education. De documenten van de Al-Zahra Exemplary Private School & Kindergarten werden ook niet ondertekend en het attest van het Ministry of Education & Higher Education vermeldt niet wie dit document heeft afgeleverd zodat eender wie deze stukken kan hebben opgesteld. Verzoekster legt ook attesten neer van het Tamer Institute for Community Education en van de Welfare Association. In dit verband dient te worden opgemerkt dat verzoekster verklaarde dat zij haar studies heeft afgerond aan de Bir Zait universiteit in Ramallah, waarna zij nog zeven maanden stage liep. Gevraagd of zij ooit had gewerkt, antwoordde zij: "*Nee, enkel die stage*" (administratief dossier, stuk 14, gehoor CGVS dd. 24 november 2017, p. 8-9 en p. 11). Nochtans verklaarde zij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij in 2017 als televisiepresentatrice werkte voor Al Quds-education. Zij verduidelijkte dat haar stage en werk samen ongeveer vijf maanden duurde (administratief dossier, stuk 25, verklaring DVZ, vraag 12). Nergens uit verzoeksters verklaringen kan echter blijken dat zij ooit in de Gazastrook stage heeft gelopen of als vrijwilliger heeft gewerkt. Aan de attesten van het Tamer Institute for Community Education dd. 5 september 2013 en van de Welfare Association dd. 7 december 2014 kan dan ook geen objectieve bewijswaarde worden verleend. Het getuigschrift van woonst van de stad Turnhout voegt niets toe voor de beoordeling van de door verzoekster voorgehouden nood aan internationale bescherming. Hetzelfde geldt voor de Belgische verblijfstitel van verzoeksters vader.

De Raad benadrukt nog dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt op basis van het geheel van de feitelijke elementen die worden aangereikt door de verzoeker om internationale bescherming. Dit zijn zowel de afgelegde verklaringen als de bijgebrachte documenten. Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd waar zij lijkt te menen dat aan de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming een grotere bewijswaarde moet worden toegekend dan aan de voorgelegde documenten. Het is de Raad ook volstrekt onduidelijk waarop verzoekster deze stelling steunt. Het komt zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad toe om de geloofwaardigheid te beoordelen van de afgelegde verklaringen, dit mede in het licht van de bijgebrachte documenten.

2.12.2. Dat verzoekster en haar familie langdurig in de Westelijke Jordaanoever verbleven en er over een verblijfsrecht beschikken blijkt niet louter uit de UNWRA-registratiekaart en de door verzoekster

voorgelegde identiteitsdocumenten, doch kan tevens worden afgeleid uit haar verklaringen. Zo verklaarde zij dat haar vader van 2008 tot zijn komst naar België in januari 2017 onafgebroken in de Westelijke Jordaanoever heeft verbleven (administratief dossier, stuk 14, gehoor CGVS dd. 24 november 2017, p. 7-8). Uit haar verklaringen kan bovendien worden afgeleid dat zij bij het bevolkingsregister steeds geregistreerd stond op de Westelijke Jordaanoever (administratief dossier, stuk 14, gehoor CGVS dd. 24 november 2017, p. 10-11). Verzoeksters huwelijk werd geregistreerd in Ramallah en ook haar echtscheiding werd afgehandeld in de Westelijke Jordaanoever (administratief dossier, stuk 14, gehoor CGVS dd. 24 november 2017, p. 5 en p. 13). Ook ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoekster dat zij wettelijk gehuwd is op 12 december 2012 te Ramallah (rechtbank van Ramallah en Al-Bireh) en dat zij op 28 september 2016 wettelijk gescheiden is bij de rechtbank van Ramallah en Al-Bireh (administratief dossier, stuk 25, verklaring DVZ, vraag 15a). Deze verklaringen worden bevestigd door de voorgelegde huwelijksakte en echtscheidingsakte. Verzoeksters broer U. woont en werkt blijkens haar verklaringen momenteel in de Westelijke Jordaanoever (administratief dossier, stuk 8, gehoor CGVS dd. 13 februari 2018, p. 3).

2.12.3. Daarnaast kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden gevolgd waar in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: *“Ten vierde moet men concluderen dat u niet de waarheid sprak wanneer u beweerde na uw reis van 2008 naar Jordanië, Gaza niet meer te hebben verlaten (zie CGVS H1, p. 3, 4 en zie CGVS H2, p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u een facebookprofiel op (zie CGVS H1, p. 19). De oudste post daarop dateerde van september 2016. Daarnaast werd nog een ander facebookprofiel gevonden met uw naam, ‘H.(...) S W.(...)’ (zie bijlage A). Onder de vrienden konden uw broers en zussen weliswaar niet worden gevonden, maar klaarblijkelijk wel andere verwanten (zie bijlage B), alsook uw recente profiel en een fotograaf die foto’s van u nam, zoals verder blijkt (zie bijlage C - F). Dit, samen met de foto’s waarop u duidelijk herkenbaar bent (zie bijlage G), maakt duidelijk dat dit uw profiel is en u bevestigde dit ook (zie CGVS H2, p. 4). Het lijkt niet meer geüpdatet sinds 2012. Volgens dit profiel woonde u in Ramallah en ging u naar school in Ramallah (zie bijlage G). Er is ook een foto van u die als locatie ‘in de buurt van Ramallah’ heeft (zie bijlage H). Verder is er, zoals gezegd, een fotograaf die enkele foto’s van u nam. Hij plaatste die op zijn facebookpagina in 2013 (zie bijlage D en E). Deze fotograaf werkt in Ramallah (zie bijlage C). Op de tweede van die foto’s wordt u herkend door twee vrouwen (zie bijlage E) die allebei in Ramallah wonen (zie bijlage I - K). Het lijkt onwaarschijnlijk dat die foto’s elders dan in Ramallah zouden zijn gemaakt en het lijkt onwaarschijnlijk dat die twee vrouwen u zouden kennen tenzij u regelmatig in Ramallah verbleef, ook al stelt u veel mensen van Ramallah op facebook te kennen (zie CGVS H2, p. 5). Tenslotte wordt u genoemd bij een foto waarop men u ook kan herkennen (zie bijlage L). De foto werd gepost door een van de voorgenoemde vrouwen van Ramallah (zie bijlage I en J) in augustus 2014 en in de commentaar bedankt ze u voor uw verrassingsbezoek aan haar, waarvan redelijkerwijs kan aangenomen worden dat dit in Ramallah was. Zoals aangetoond werden op uw facebook-profielen veelvuldige aanduidingen gevonden die u in Ramallah plaatsen vanaf 2012. Geen soortgelijke aanwijzingen werden gevonden voor een verblijf in Gaza in die periode. U vergoelijkte al de bovenstaande facebook-uittreksels door te zeggen dat u en andere mensen eender wat op facebook plaatsen en dat niemand op facebook zichzelf in Gaza plaatst (zie CGVS H2, p. 4-5). U kan echter niet worden gevolgd wanneer u stelt de deze uittreksels geen enkel gewicht hebben. Het is inderdaad zo dat men op facebook eender wat kan zetten indien men dat wilt, maar de bovenstaande uittreksels kan men bezwaarlijk ‘eender wat’ noemen. U blijkt consequent door uzelf en door anderen gelinkt te worden aan Ramallah in de Westelijke Jordaanoever, en niet aan Gaza. In combinatie met de andere ongeloofwaardige elementen die hierboven werden uitgelegd moet men concluderen dat deze facebook-uittreksels wel degelijk betekenisvol zijn en dus een glimp geven van de realiteit. Dit betekent dus dat u al veel eerder dan december 2015 in de Westelijke Jordaanoever verbleef of er regelmatig kwam.”* Zo verzoekster tot op zekere hoogte kan worden gevolgd waar zij in het verzoekschrift betoogt dat Facebook geen betrouwbare bron van informatie is, kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts vaststellen dat verzoekster op haar Facebookprofielen consequent door zichzelf én door anderen gelinkt wordt aan Ramallah in de Westelijke Jordaanoever en niet aan Gaza. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, in het bijzonder de vaststellingen dat verzoeksters familie sinds 23 april 2007 geregistreerd is bij UNWRA in de Westelijke Jordaanoever, dat haar identiteitsdocumenten en de identiteitsdocumenten van haar familieleden woonplaatsen vermelden in de Westelijke Jordaanoever en daar bovendien werden afgeleverd, dat verzoekster geen documenten neerlegt die kunnen aantonen dat zij effectief tot en met 2015 in Gaza verbleef, dat zij bij het bevolkingsregister steeds geregistreerd stond op de Westelijke Jordaanoever, dat haar vader blijkens haar verklaringen van 2008 tot zijn komst naar België in januari 2017 onafgebroken in de Westelijke Jordaanoever heeft verbleven, en dat verzoekster gehuwd en gescheiden is in Ramallah, dient reeds te worden besloten dat verzoekster en haar familie reeds geruime tijd vóór

december 2015 langdurig in de Westelijke Jordaanoever verbleven en daar over een verblijfsrecht beschikken. Verzoeksters Facebookprofielen bevestigen andermaal dit besluit zodat de Raad dan ook van oordeel is dat *in casu* aan de Facebookposts wel degelijk bewijswaarde dient te worden toegedicht.

2.12.4. Dat verzoekster veel eerder de Gazastrook heeft verlaten dan zij poogt te laten uitschijnen, blijkt tevens uit volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing: *“Na het geheel van bovenstaande bedenkingen dient zeer kritisch te worden gekeken naar uw verklaringen over gebeurtenissen in de laatste jaren van uw beweerd verblijf in Gaza. Dan vallen de volgende zaken op. U stelde dat uw moeder na de staatsgreep door Hamas thuis bleef van haar werk en daarna geen ander werk meer begon (zie CGVS H1, p. 16 en zie CGVS H2, p. 4), terwijl uw moeder zei dat zij in 2012 als leerkracht werkte (zie CGVS S1, p. 5). Hiermee geconfronteerd ontkende u nogmaals dat uw moeder als leerkracht werkte na de staatsgreep door Hamas (zie CGVS H2, p. 4).”* Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat zij niet op de hoogte was dat haar moeder tijdens die periode werkte omdat haar moeder dit voor haar en de andere kinderen verborgen hield. Verzoekster kan in haar verweer echter bezwaarlijk ernstig worden genomen. Verzoekster verklaarde ten overstaan van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat haar moeder na de staatsgreep door Hamas geen ander werk had maar zij thuis zat en geld ontving van de autoriteiten. Gevraagd of zij al die jaren geen werk had, zelfs geen vrijwilligerswerk, antwoordde verzoekster resoluut: *“Geen andere activiteiten, altijd thuis.”* (administratief dossier, stuk 14, gehoor CGVS dd. 24 november 2017, p. 16). Wanneer zij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met de verklaringen van haar moeder dat zij wel degelijk een tijdje als lerares had gewerkt, ontkende verzoekster dit met klem en stelde zij uitdrukkelijk: *“Nee, ze probeerde, maar ze vond geen werk.”* (administratief dossier, stuk 8, gehoor CGVS dd. 13 februari 2018, p. 4). Het spreekt voor zich dat het verzoekster, die beweert dat haar moeder altijd thuis was, bezwaarlijk kan zijn ontgaan wanneer haar moeder het huis verliet om te gaan werken. De uitleg in het verzoekschrift is dan ook allerminst overtuigend en kan verzoeksters geloofwaardigheid geenszins herstellen.

2.12.5. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, besluit de Raad dat de Westelijke Jordaanoever als verzoeksters land van gewoonlijk verblijf dient te worden beschouwd zodat de argumentatie in het verzoekschrift omtrent de situatie in de Gazastrook, de verwijzing naar rechtspraak van deze Raad in dit verband en de bij aanvullende nota van 19 februari 2019 overgemaakte informatie over de Gazastrook en over de situatie aan de grensovergang te Rafah *in casu* niet dienstig zijn. Nergens uit verzoeksters verklaringen blijkt echter dat zij om redenen buiten haar invloed en onafhankelijk van haar wil gedwongen werd de Westelijke Jordaanoever te verlaten en verzoekster toont evenmin aan dat de bepalingen van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet inzake de subsidiaire beschermingsstatus op haar van toepassing zijn. Gevraagd waarom zij niet kan terugkeren naar de Westelijke Jordaanoever, verklaarde verzoekster slechts: *“Het was een moeilijke tijd toen ik daar woonde. Ik voelde dat ik daar nog steeds onderdrukt werd wegens de maatschappij. Die keken met sympathie naar iemand: je vluchtte uit Gaza: arme mensen van Gaza. Je wordt niet beschouwd als bewoner van de WJO. Ook als gescheiden vrouw wordt je sowieso vreemd bekeken, en mijn familie is hier. Ik voelde mij niet op mijn gemak daar.”* Verzoekster bevestigde hierbij uitdrukkelijk dat zij in de Westelijke Jordaanoever nooit problemen heeft gehad met de autoriteiten, de politie of het gerecht en dat zij evenmin problemen heeft gekend met andere mensen in de Westelijke Jordaanoever (administratief dossier, stuk 14, gehoor CGVS dd. 24 november 2017, p. 19).

2.13. Uit de informatie vervat in het administratief dossier (COI Focus *“Territoires Palestiniens. L’enregistrement des réfugiés palestiniens par l’Office de secours et de travaux des Nations unies pour les réfugiés de Palestine dans le Proche-Orient (UNRWA)”* van 28 mei 2015) blijkt voorts dat de activiteiten van UNRWA niet zijn stopgezet en dat UNRWA ook in de Westelijke Jordaanoever humanitaire en sociale hulp biedt aan Palestijnse vluchtelingen, scholen en instellingen voor gezondheidszorg beheert en microfinancieringsdiensten aanbiedt. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat het mandaat van UNRWA niet is stopgezet, dat het agentschap haar opdrachten voortzet en bijstand verleent aan Palestijnse vluchtelingen in de Westelijke Jordaanoever en dus nog altijd in staat is haar opdracht te vervullen. Verzoekster brengt in het verzoekschrift geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

2.14. Wat de terugkeermogelijkheden betreft voor Palestijnen naar de Westelijke Jordaanoever blijkt bovendien uit de COI Focus *“Territoires Palestiniens. Retour en Cisjordanie”* van 7 augustus 2018 dat Palestijnen afkomstig uit de Westelijke Jordaanoever, na een verblijf in het buitenland, zonder problemen kunnen terugkeren naar dit gebied, en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA. Voor een dergelijke terugreis dient men in het bezit te zijn van een geldig Palestijns paspoort

en een Palestijnse identiteitskaart. Indien met niet (langer) over een Palestijns paspoort zou beschikken, kan men het document vanuit het buitenland aanvragen of vernieuwen, dit door een volmacht te verlenen aan een naaste (die niet noodzakelijk familie moet zijn van de aanvrager) woonachtig in de bezette gebieden of aan de Missie van Palestina in Brussel zelf. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen beletsel om terug te keren naar de Westelijke Jordaanoever. Evenmin vormt dit een hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat zij niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar de Westelijke Jordaanoever, gelegen in het mandaatgebied van de UNRWA, hetgeen in het verzoekschrift ook niet wordt betwist.

2.15. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever (zie COI Focus *“Territoires palestiniens – Cisjordanie. Situation Sécuritaire”* van 6 augustus 2018) blijkt voorts dat de Israëlische operaties “Bewakers van onze Broers” (juni 2014) in de Westelijke Jordaanoever en “Beschermd Rand” in de Gazastrook (juli 2014) enorme spanningen veroorzaakten tussen Palestijnen, kolonisten en de Israëlische veiligheidsdiensten in de Westelijke Jordaanoever en Oost-Jeruzalem. Na de confrontatie tussen de Israëlische politie en enkele Palestijnen, die zich uit protest verschanst hadden in de moskee Al Aqsa, ontstond er in september 2015 een golf van geweld die zich vanuit Oost-Jeruzalem verspreidde over de gehele Westelijke Jordaanoever. In talrijke regio's monden manifestaties uit in confrontaties met de Israëlische veiligheidsdiensten. Tegelijkertijd dook er een nieuw fenomeen op: Individuele Palestijnen, die geenszins verbonden waren aan een bepaalde groep, vielen kolonisten, Israëlische militairen of politieagenten aan met een mes. Deze onvoorspelbare aanvallen creëerden een klimaat van angst bij de Israëlische bevolking en leidde tot een stijging van het aantal Palestijnen die, louter omdat er vermoed werd dat ze van plan waren een aanval uit te voeren, preventief gedood werden door de Israëlische veiligheidsdiensten. Dit type geweld concentreerde zich hoofdzakelijk in Jeruzalem en Hebron, maar kwam, weliswaar in mindere mate, ook voor in Ramallah, Qalqiliya en Bethlehem. Sinds april 2016 zijn het aantal confrontaties, manifestaties en aanvallen gepleegd door Palestijnen echter sterk verminderd. In september en oktober 2016 laaide het geweld weliswaar weer op in Hebron en Oost-Jeruzalem, doch minder hevig dan voorheen. De spanningen wakkerden opnieuw aan in juli 2017 toen de Israëlische autoriteiten beslisten om metaaldetectoren te installeren om zo de toegang tot de Tempelberg in Jeruzalem te controleren. Na 10 dagen van protesten besliste de Israëlische premier om de detectoren te verwijderen. Eind juli 2017 was de rust teruggekeerd. De spanning en het geweld op de Westelijke Jordaanoever, voornamelijk in de vorm van demonstraties en schermutselingen met de ordediensten, namen toe vlak na de symbolische aankondiging door de Amerikaanse president op 6 december 2017 van de overdracht van de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem. Dit verklaart het grote aantal Palestijnse slachtoffers dat OCHA in december 2017 heeft geregistreerd. Ondanks de vrees voor een opflakking van het geweld in de Westelijke Jordaanoever, vond er geen massale volksmobilisatie plaats zoals in de Gazastrook. Verder is er in de Westelijke Jordaanoever geen sprake van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlische strijdkrachten. Echter, de door de Israëlische strijdkrachten uitgevoerde zoekacties en arrestaties lokken vaak een gewelddadige reactie langs Palestijnse zijde uit en leiden soms tot dodelijke confrontaties met de Israëlische ordetroepen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in 2017 en 2018 op veel plaatsen op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem opsporings- en aanhoudingsoperaties hebben plaatsgevonden die tot geweld kunnen leiden, vaak in de vluchtelingenkampen. De gouvernementen van Jeruzalem, Hebron, Ramallah, Bethlehem, Jenin en Nablus worden regelmatig genoemd. In de Westelijke Jordaanoever komen voorts regelmatig manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie, het bestaan van de Muur, het slopen van Palestijnse eigendommen en het uitzettingsbeleid gericht tegen Palestijnen woonachtig in Oost-Jeruzalem wordt geuit, of steun wordt betuigd aan de Palestijnse gedetineerden in Israël. Deze betogingen worden vaak met geweld de kop ingedrukt. Demonstraties die leidden tot geweld kwamen voor in verschillende gouvernementen. Incidenten komen verder hoofdzakelijk voor wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd wordt door de Israëlische troepen. Het aantal burgerslachtoffers hierbij blijft evenwel gering.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat er voor burgers in de Westelijke Jordaanoever actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst er in dit verband op dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt

bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* de Westelijke Jordanoever, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat. Verzoekster brengt in het verzoekschrift geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn, of die een ander licht kan werpen op voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de Westelijke Jordanoever. Zo uit het geheel van de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan blijkt dat de bezetting in de Westelijke Jordanoever het leven van vele Palestijnen domineert, dat er nog spanningen zijn in de Westelijke Jordanoever, dat er incidenten plaatsvinden waarbij Palestijnse burgers het leven laten en dat geweld en onzekerheid het dagelijkse leven kenmerken, benadrukt de Raad dat deze feiten niets veranderen aan de vaststelling dat het conflict in de Westelijke Jordanoever actueel niet de vereiste intensiteit bereikt om gecatalogeerd te worden als een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.16. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot twee maal toe werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.17. Tot slot kan niet worden ingezien op welke wijze de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich bij het nemen van de bestreden beslissing schuldig zou hebben gemaakt aan machtsoverschrijding. Immers, van machtsoverschrijding is slechts sprake wanneer de bestuursverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen, hetgeen *in casu* niet het geval is.

2.18. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat oordeelt de Raad dat verzoekster conform artikel 1D van de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus en dat verzoekster voorts niet aantoonbaar is dat de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake de subsidiaire beschermingsstatus op haar van toepassing zijn.

2.19. Waar verzoekster *in fine* vraagt om, in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng april tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS